

Paraclisul Sfinților Mucenici Mărturisitori ai Temnițelor comuniste

Preotul face începutul obișnuit:
Binecuvântat este Dumnezeu nostru;
strana: Împărate ceresc, Sfinte Dumnezeule,
Preasfântă Treime, Tatăl nostru;
preotul: Că a Ta este împărăția;
strana: Doamne miluiește (de 12 ori),
Slavă, Și acum,
Veniți să ne închinăm (de 3 ori), apoi

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea într-un adevărul tău, auzi-mă într-o dreptate ta:

2. Și să nu intri la judecată cu robul tău, că nu se va îndreptăți înaintea ta tot cel viu.
3. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, smerit-a în pământ viața mea, așezatu-m'a într-o întunerece ca pre morții veacului;
4. Și s'a mâhnit într-o mine duhul meu, într-o mine s'a turburat inima mea.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult, cugetat-am la toate lucrurile tale, la faptele mâinilor tale am cugetat.
6. Tins-am către tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă ție.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu: nu întoarce fața ta dela mine, și mă voiu asemena celor ce se pogoară în groapă.
8. Auzită fă mie dimineața mila ta, că spre tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea într-o carea voi merge, că la tine am ridicat sufletul meu.
9. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Doamne, la tine am scăpat.
10. Învață-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeu meu. Duhul tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept.
11. Pentru numele tău, Doamne, mă vei viia, într-o dreptate ta vei scoate din necaz sufletul meu;

12. Și întru mila ta vei sfârși pre vrăjmașii mei, și vei pierde pre toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sânt robul tău.

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Și să nu intri la judecată cu robul Tău.

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Și să nu intri la judecată cu robul Tău.

Duhul Tău Cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

**Slavă, Și acum, Aliluia (de 3 ori)
și Dumnezeu este Domnul (de 3 ori); apoi**

Troparele, glasul al 4-lea.

Podobie: Cea ce Te'ai nălțat pre Cruce...

Adâncul temnițelor în lacrimi grăit-a, dezvăluind tuturor durere cumplită, în necuprinse graiuri pocăință născând: Doamne înspre Tine vin, cea ce zac întru moarte, păcatul îmi leapădă, de Viață mă umple, și celor dintru temnița vicleanului nou veac, Domnului mijlociți, ai Temniței Mucenici.

**Slavă, același tropariu sau cel al hramului; apoi
Și acum, al Născătoarei de Dumnezeu**

Niciodată nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a vesti noi nevrednicii puterile tale, că de nu ai fi stătut înaintea rugându-te pentru noi, cine ne'ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi sau cine ne'ar fi păzit până acum slobozi? De la tine, Stăpână, nu ne vom depărta că pre robii tăi pururea îi izbăvești de toată năpasta.

Apoi psalmul 50:

Miluieste-mă, Dumnezeule, dupre mare mila ta

2. Și dupre mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegea mea;

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește,

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ție unuia am greșit și ce este viclean înaintea ta am făcut, ca să te îndreptățești întru cuvintele tale și să biruiști când te vei judeca tu.

6. Că iată întru fărădelegi m'am zămislit, și în păcate m'a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii tale ai arătat mie.
 8. Stropi-mă-vei cu issop, și mă voiu curăți; spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voiu albi.
 9. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite.
 10. Întoarce fața ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge.
 11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.
 12. Nu lepăda pre mine dela fața ta, și Duhul tău cel Sfânt nu lua dela mine.
 13. Dă mie bucuria mântuirii tale, și cu duh stăpânitor mă întărește.
 14. Învăța-voiu pre cei fără de lege căile tale, și cei necinstitori la tine se vor întoarce.
 15. Izbăvește-mă de sânziuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea ta.
 16. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.
 17. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat: arderi de tot nu vei binevoi.
 18. Jertfa lui Dumnezeu, duhul zdrobit, inimă zdrobită și smerită Dumnezeu nu va defăima.
 19. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea ta, Siómului, și să se zidească zidurile Ierusalímului;
- Atunci binevoi-vei jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pre altarul tău viței.

CANONUL

Cântarea 1-a. Glas8. Irmosul.

Pre faraon ce se purta în car l'a afundat, minune făcând oarecând, toiagul lui Moisi, în chipul crucii apa lovindu-o, și marea despărțindu-o, pre Israíl prigonitul, cel ce mergea pedestru, l'a mântuit, care înălța cântare lui Dumnezeu.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

În graiuri cine va putea, cumplete chinurile voastre a cânta, sau cine cutează decât întru Duhul Sfânt, despre Crucea Domnului a grăi cu'ndrăzneală, cuvântare de laudă, celor dintru temnițe aducând.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Întru adâncurile voii ceii prea dumnezeiești viețuind lăsat-ați povara cea grea a păcatelor, și vestmântul duhului întru sânge roșindu-l, v'ați făcut ai Luminii fii, jertfă pre voi înșivă aducând.

Stih: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh

Apropiatu-s'a stăpânul cestor veacuri, nouă, moarte lucrând în grea amăgire și cugetul șarpelui, dară voi ce'n temnițe biruit-ați vrăjmașul risipiți amăgirile, Duhul lui Hristos dăruindu-ne.

Stih: Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Mucenicia alegând, în temnițe strigat-ați lacrimi vărsând: Stăpână ajută pre cei ce la tine vin, dăruiește dragostea, nimicește-ne moartea necunoașterii Domnului, de Viață împărtășindu-ne.

Cântarea a 3-a. Irmosul.

Doamne Ceta ce-ai înălțat bolta cea cerească și ai zidit Biserica Tu întărește-mă întru dragostea Ta, marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule de oameni Iubitoriule.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Simțirea trupească biruind, Mucenicilor, de dumnezeiască simțire învrednicitu-v'ați, deci într-un cuget strigăm: Poftele trupului stingeți, și dați nouă simțirea, dară și cugetul Domnului.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Având rugăciune arzătoare în temnițe, între frații de chinuri sădit-ați dragoste, în iadul cel mai de jos fiind cu mintea și trupul, dară'n duh cu nădejde către Hristos întorcându-vă.

Stih: Slavă ...

În marile chinuri ce răbdat-ați în temnițe, deslușit-ați în inimi tainică dragoste, despățimire purtând, cugetul Domnului dobândind, covârșit-ați zidirea, încununați arătându-vă.

Stih: Și acum ...

Atins-a durerea înălțime de negrăit, căci în temnițe grele câinele s'a ivit, și tânguiri s'au nălțat de-Dumnezeu-Născătoarei: Preacurată Stăpână de sfâșieri izbăvește-ne.

Pre Sfinții ce întru temnițe grele răbdau chinuri proslăvim întru cântări de laudă și sfinte graiuri, pre carii Domnul cuprins-au întru slavă.

Caută cu milostivire de-Dumnezeu-Născătoare spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia: Miluiește pre noi...
pomenind pre cei pentru carii acest paraclis se săvârșește;
strana: Doamne miluiește (de 12 ori)
dupre care
preotul zice ecfonisul: Că milostiv, și îndată

SEDEALNA, glasul al 4-lea
Podobie: Cele de sus căutând...

Precum niște mielusei iubiți Cel prea fără de început v'au ridicat și pre altarele Temniței v'au așezat, iară voi, Sfinților, ales-ați a fi jertfă binepriimită întru cea din nou Naștere, lui Adam de-Dumnezeu-gătită.

Cântarea a 4-a. Irmosul.

Tu ești vârtutea mea Doamne, Tu și puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cea ce de părinteștile sânuri nu te'ai despărțit și a noastră sărăcie ai cercetat-o; pentru aceasta cu prorocul Avacum strig Ție: Slavă puterii Tale de oameni Iubitoriule.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Preoții Tăi ce întru temnițe s'au aflat, săvârșeau slujirea, turma adunând, prin graiuri revărsând, Harul Tău Cel Sfânt, căci liturghiseau ei cu coji uscate și bob de strugure, și Taina, întru taină săvârșit-au Părinții, mângâieri celor slabi aducându-le.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Vulturi fiind, brăzdau nălțimile duhului, prigonii Preoți, carii proslăveau pre Cel desăvârșit, Domnul preaiubit, întru rugăciune cu foc zidind inimile fraților, sădind nădăjduire, adunând mântuire, proslăviți arătatu-s'au tuturor.

Stih: Slavă ...

În rugăciuni arzând cu duhul Părinților, lepădat-ați iadul și ați înviat din moartea ce-a lucrat omului păcat, iar pre cei din chinuri zidit-ați Domnului întru dragoste, prin sfântă viețuire făurind mănăstire, biruind legea morții în temnițe.

Stih: Și acum ...

Să laudăm pre Născătoarea de Dumnezeu, pre Stăpâna lumii, carea cuprinzând în trupul său cel sfânt tainic legământ, slobozit-a firea de moartea ce cuprins-a zidirea, și celor dintru moarte, strălucit-a dreptate întru temnițe, cu a sa dragoste.

Cântarea a 5-a. Irmosul.

Pentru ce m'ai lepădat de la fața Ta Lumină Neapusă, și m'a acoperit pre mine, ticălosul, întunerecul cel strein, ci mă'ntoarce Doamne, și la lumina poruncilor Tale, căile mele îndreptează-le rogu-mă.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Arătând bărbăție, întru pătimiri biruit-ați ispitele, strigând cu tărie către Cea ce moartea a biruit: Pomenește Doamne, pre cei din laturile morții când vei veni întru Împărăția Ta.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Ispiritu-va foamea, ca pre Israíl în pustie cercându-vă, prin carea vrăjmașul împilare gătit-a în închisori, dară manna duhului rugăciunea arătând-o, ați înviat dintru moartea păcatelor.

Stih: Slavă ...

Întru graiul tăcerii și prin deșertare de sine sfințiților, cereasca'nfiere întru vecinică slavă o ați înscris, întru voi priimind pre Cuvântul cel de preste veacuri, Cel împreună cu Tatăl și Duhul Sfânt.

Stih: Și acum ...

Preacurată Fecioară, temnițele grele umplut-ai cu dragoste, căci hrana iubirii e smerenia duhului lămurit, ce întru jertfire și cea de sine-deșertare, în închisoare cu slavă s'a proslăvit.

Cântarea a 6-a. Irmosul.

Rugăciunea mea voiu vărsa către Domnul și Lui voiu spune scârbele mele, că s'a umplut de nevoi sufletul meu și viața mea de iad s'a apropiat, ci ca Ioná Ție mă rog: Din stricăciune Dumnezeule scoate-mă.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Pre Duhul descoperind în inimă, săvârșire în duh priimit-ați; astfel, căzând către cei ce durerea necontenit au purtat în temnițe, cu rugăciune într-un glas strigăm: Pre Dumnezeu Cel Iubit dobândiți-ne.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Stătut-au înlănțuiți cu fiare în zdrobire și plângere mare, și robilor ce-au adus pocăință, descătușat-ai fiarele duhului, înțelepciunea cea a Domnului desăvârșindu-i în milele Harului.

Stih: Slavă ...

Noianul de suferințe, Sfinților, ce în temnițe cercat-ați iadul, Însuși Hristos, pătimind pre Golgotha l'au proslăvit ridicându-l pre crucea Sa, căci prin străfundurile iadului au făurit cale spre cele vecinice.

Stih: Și acum ...

Fecioară, ce ai priimit în pânțele luminare atotziditoare, celor robiți dintru temnița mare ne strălucește Lumina luminilor, ca în lumină să ne slobozim de întunerecul greu al păcatelor.

Pre ceia ce priimit-au Duhul în grea cercare, Mucenici aleși adevărindu-se în închisoare, slăvim cu vrednice graiuri și cântare.

Curată, celor covârșiți, carii din robia cea mare către tine alergăm spre grabnic folos, dăruiește cugetul și simțirea Domnului Iisus Hristos.

Preotul pomenește
pre cei pentru cari acest paraclis se săvârșește;
așa cum s'a arătat după Cântarea a 3-a;
dupre ecfonis cântăm:

CONDACUL, glas al 4-lea:
Podobie: Cela ce te'ai nălțat...

Ceia ce întru Temnițe suit-ați pre cruce și chinuri pentru al nostru neam ales-ați a duce, priimit-ați drept nume ai Temnițelor Mucenici, căci pre cei dintru vechimi proslăviți, întru pătimiri ajuns-ați, și trecând prin negrăite cercări, al lui Hristos Har priimit-ați, iar celor ce săvârșim sfântă prăznuire, Domnului cereți mântuire.

Prochimenul, glasul al 4-lea:

Trecut-am prin foc și prin apă și pre noi la odihnă ai scos
Stih: Cu focul cercat-ai pre noi, precum lămurit argintul
se cearcă.

Evangelhia (Marcu cap.13, vers.9-13):

Stih: Slavă ,glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Mucenicilor Tăi, Milostive curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stih: Și acum ...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stih: Miluiește-ne Dumnezeule după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.

Dintru marea temniță carea zidirea cuprins-a, dupre chipul celeia ce lațul morții tins-a și pre Adam ucis-a, zicem întru lacrimi și în pocăință: Slobozește Doamne chipul Tău de voirea noastră, carea'n-lănțuire s'a arătat și sufletelor noastre zămislit-a adâncă moarte, dară voia cea sfântă însuflă, cea de la Tine, Unul Dumnezeu, Atotputernic în milă și Domnul smereniei.

Preotul zice: Mântuiește, Dumnezeule, norodul Tău;

strana: Doamne miluiește (de 12 ori);

ecfonis: Cu mila și cu îndurările;

și celelalte cântări ale Canonului

Cântarea a 7-a. Irmosul.

În cuptor feciorii iudeilor cu îndrăznire flacăra au călcat-o, și focul în răcoare l'au prefăcut cântând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule întru toți vecii.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Pre cei ce duhul a stăpâni cercat-au, luând povara Domnului, cu totul zdrobit-ați; și noi văzut-am a suferinței taina, căci pre a temniței Golgotha împreună cu Hristos urcat-ați.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Cântarea robilor Domnului cea mută, irumpt-a întru temnițe cu plângere multă, și negrăită de Dumnezeu chemare, cu ne'ncetate graiuri, înălțatu-s'a în închisoare.

Stih: Slavă ...

Lucrarea voastră cuprins-a ape multe, nainte deslușindu-se cărări nestrăbătute, și în necazuri strigat-ați către Domnul: Stăpâne al vieții, dintru moarte slobozește Omul.

Stih: Și acum ...

Întoarce Maică robia firii noastre din temnița deșartelor voini stricăcioase și moartea carea în noi sălășluiește cu mila ta cea mare întru dragoste o biruiește.

Cântarea a 8-a.

Luminat-au pre cei din întunerec, și din umbra morții smuls-au cu totul, și legăturile cele de fier a păcatelor sfărâmat-au Domnul, celor din durere strălucind înviere.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Pre cei carii lucrau înșelăciune ați purtat cu râvnă în rugăciune, și întru lacrimi strigat-ați către Cel fără de'nceput: Doamne, slobozește firea ce robește și cumplit pătimește.

Stih: Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul și pre Sfântul Duh Domnul

Revărsat-ați iubirea spre vrăjmașii carii ura, vouă au arătat-o, plinind în inimă cea neclătită smerenie, carea biruiește moartea ce domnește și pre Om pustiește.

Stih: Și acum ...

Tins-ați aripi ca vulturii în munte, lăcuind pre piscuri nestrăbătute, și Născătoarei nălțat-ați cuvânt de smerenie: Preacurată, vină cu a ta Lumină și iubire deplină.

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-L și preaînnălțându-L întru toți vecii

și Irmosul:

Pre Cela ce în muntele cel sfânt S'a proslăvit și în rug prin foc lui Moisi i'a făcut cunoscută taina cea preamare a pururea Fecioarei, pre Domnul laudați-L și preaînnălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a.

Înfrișoșatu-s'a Ceriul de aceasta și s'au spăimântat marginile pământului că Dumnezeu oamenilor trupește S'au arătat și pânțelele tău s'a făcut mai cuprinzător decât ceriurile, de-Dumnezeu-Născătoare; pentru aceasta te mărește soborul Îngeresc și neamul omenesc.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Voirea cea a firii zădărnîcînd, cea aleasă voire a Duhului în voi priimînd, Harul arătatu-s-a'n mugurînd, și al vieții lemn gustînd, deslușit făcutu-s'a tuturor că roadele durerii și ale rugăciunii vor fi cununa Mucenicilor.

Stih: Sfinților Mucenici rugați-vă pentru noi

Căderile cumplite ce ați răbdat prin adîncă smerenie și prin strigăt ne'ncetat, cu desăvârșire ați lepădat, iar nouă, pildă, Sfinților întru pocăință v'ați arătat în temnița cea mare, a lumii închisoare, ce stăpînire preste noi a luat.

Stih: Slavă ...

Slăvim pre cei din temnițe, Mucenici, pre carii Domnul întăiu făcut-au Sieși proslăviți, lumii arătându-i preastrăluciți, în viersuiri de laudă și întru cinstire mărturisînd: A voastră prăznuire lucrează mîntuire și bucurie întru Duhul Sfînt.

Stih: Și acum ...

Mireasă a Cuvîntului Preaiubit carea'n sîngiuri curate purtat-ai pre Cel nezidit, nouă dăruindu-l desăvârșit, ca Fiu în lume ai adus, taină de tot cugetul mai presus, Fecioară proslăvită și Maică nenuntită, căci întru tine două firi s'au pus.

Vrednic este cu adevărat a te ferici, de-Dumnezeu-Născătoare, cea pururea fericită, și preanevinovată, și Maica Dumnezeului nostru. Pre cea mai cinstită decît Heruvimii, și mai slăvită făr'de-asemănare decît Serafimii, carea fără stricăciune pre Dumnezeu Cuvîntul ai născut, pre tine, adevărat de-Dumnezeu-Născătoare mărim.

și îndată magalinariile:

Cădem cu nădejde la Dumnezeu: Iubirea Ta Doamne, dăruiește robului Tău, asemenea celor ce suferit-au toate, pre carii întru temnițe umplut-ai cu dragoste.

Trimite tărie dintru nălțimi și ne slobozește de la fiii celor streini, precum în zăvoare, cei dintru închisoare, pruncii Vavilonului de piatră au sfărîmat.

Cu toată zidirea ne bucurăm și întreg norodul, într-un cuget vă laudăm pre cei ce'n zdrobire și mare suferință moștenit-ați Duhul Sfânt, de-chin-purtătorilor.

Cuprins-au durerile iadului pre carii în chinuri s'au vădit pruncii Domnului, dar sufletul din moarte Stăpânul vieții smuls-au și întru slavă vecinică de fii arătatu-v'au.

Prin ranele voastre cele trupești, dați tămăduire neputințelor sufletești, legându-ne zdrobirile întru pocăință, și untdelemnul Duhului turnând preste dânsule.

Cinstitele moaște le sărutăm, durerilor voastre cu smerenie ne'nchinăm, căci Duhul purtat-ați în temnițele grele, la cereasca dragoste părtași arătându-vă.

Plinirea iubirii s'a arătat pre crucea Golgothei ce în temniță s'a nălțat, cu sângele vostru scriind în cartea Vie slova vecinicii de nestrămutat în veci.

**Și aceste două tropare ale
Preasfintei de-Dumnezeu-Născătoarei**

Din tine Născătoare de Dumnezeu, Dumnezeu Cuvântul întrupându-se negrăit, covârșești Fecioară Oștirea cea cerească, dară, îți aducem cântare de laudă.

Cu toate oștirile îngerești, cu Botezătorii, cu Apostolii lui Hristos și cu Sfinții toți, Fecioară Maică neîncetat mântuire solește-ne.

Sfinte Dumnezeule, **P**reasfântă Treime, **T**atăl nostru;
preotul: Că a Ta este împărăția;
apoi cântăm

**Tropariul Sfinților Mucenici și Mărturisitori
ai Temnițelor comuniste, glasul al 4-lea
Podobie:** Spăimântatu-s'a Iosif...

Pre răbdătorii de chinuri, cei dintru veacurile de pre urmă, pre cei cu Hristos pătimitori împreună, a păcatelor întregului norod

purtători, pre Marii Mucenici, ai Temnițelor privighetori, ce întru cântul lacrimilor calea și-au săvârșit, cu inimă zdrobită și duh umilit, în glas de laude și cântări să proslăvim.

dupre care preotul zice ectenia:

Miluieste pre noi Dumnezeu...,

strana: Doamne miluieste (de 3 ori)

Încă ne rugăm pentru mila...,

strana: Doamne miluieste (de 3 ori)

Încă ne rugăm să se păzească...,

strana: Doamne miluieste (de 40 ori)

Auzi pre noi Dumnezeu...,

strana: Doamne miluieste (de 3 ori)

iară preotul zice ecfonisul: Că milostiv, apoi face otpustul cel mic, fără a zice Pentru rugăciunile; și

Tropariul acesta, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pre lemn...

Chipul Tău socotit întemnițat întru urlătoarele patimi, ale celui viclean nou veac strigă către Tine dintru adânc păcat: Hristoase auzi-ne în temnița largă, marea'nșelăciune pre noi să nu piarză, Carele pre cei ce durerea au purtat în temnița strâmtă ai făcut spre pildă tuturor.

apoi zicem ale Născătoarei pre același glas

Stăpână priimește rugăciunile robilor tăi și izbăvește pre noi dintru toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalț, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă subt acoperământul tău.

și acest tropariu glasul întâiu

Pentru rugăciunile tuturor Sfinților Tăi Doamne și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-o nouă și miluieste pre noi, ca un singur Îndurat.

Și preotul încheie zicând: Pentru rugăciunile...

Dumnezeului nostru slavă. Amin.

Rugăciuni care se pot rosti dupre acest paraclis

Ale Sfinților Mucenici și Mărturisitori ai Temnițelor comuniste

Pân-tecele temniței ceii strâmte zămislit-a în mari chinuri, căci aci ziditu-s'au ale Ierusalimului ziduri, cele întru duhul zdrobit și inima zdrobită și smerită, carea jertfa Domnului este, arătându-se priimită, iară voi cei sfințiți vădit rodul cel bun fiind, carele întru Hristos s'a arătat rodind, pre cei dintru temnița cea largă a vicleanului nou veac, întru rugăciunile voastre mântuiți.

Nu întru amăgire ales-ați a fi înșelați, precum amăgit Adam înaintea șarpelui oarecând s'a arătat, dumnezeu poftind să fie și nefăcându-se, ci de lemnul cel de viață dătătoriu împărtașiți fiind, cinstitul vestmânt întru sânge roșind, pre înșivă adusu-v'ați jertfă binepriimită, capetele bălaurilor în temnițe zdrobind.

Împărate Sfânt, Cea ce faci judecată celor năpăstuiți, și dai hrană celor flămânzi, al sufletelor noastre Mântuitoriule, dezleagă pre cei ferecați în obezi, ridică pre cei surpați, și legea morții ce sălășluiește întru noi, o pierde, Carele în veac împărățești, Dumnezeul Părinților noștri.

Te slăvim Dumnezeule, Cel necuprins, și ne veselim că întru neajuns cugetul Tău, cu dumnezeiască iconomie de asemenea slăviți Mucenici ne'ai învrednicit, ce într-acest chip, în toate veacurile nepomenit, cu zdrobire și jertfire s'au nevoit și săvârșit, și Ție, Bunule, jertfă de laudă de pre buze de bucurie, ca Unuia Dumnezeu și Împărat aducem.

Însuți Mângâietoriule Sfinte, duhurile noastre călăuzește spre vrednică cântare, ca să ne învrednicim a ne învăța îndreptările tale.

la sfârșit...

Cela ce plinirea bunătăților tuturor ești, Hristoase al meu umple-mi de bucurie sufletul și mă mântuiește ca Cel Unul Multmilostiv.

